

Planet Pulp

17. årgang | Nr. 183 | januar '21

([http://www.planetpulp](http://www.planetpulp.dk))

Søg...

13. april 2018

Martin Schjönning (<http://www.planetpulp.dk/author/schjonningpulp/>)

Synes godt (

Wonder Woman

Tekst

Print denne side

Send som email (mailto:?)

subject=Planet%20Pulp%20%3A%20Wonder%20Woman&body=Jeg%20anbefaler%20denne%20woman%2F)

Wonder Woman-filmen fra sidste år begynder stærkt, men luften går hurtigt af ballonen. Det er ærgerligt, da film om stærke kvinder jo ikke ligefrem hænger på træerne.

(http://www.planetpulp.dk/billeder/film/wonder_woman/wonder_woman_boxcover_stor.jpg)Åbningsscenen hvor beskueren bliver vist rundt i det tropiske paradys, der er Amazonernes ø, Themyscira, er betagende og lærerige.

Historien om hvordan Diana/Wonder Woman og hendes stamme af vilde krigerkvinder er opstået, og mytologien omkring dem, bliver etableret i et adstadigt tempo.

Der er cirka lige så meget loyalitet overfor Wonder Womans græske mytologi, som der er overfor den nordiske i **Thor**-filmene: Nada. Men det er da en meget god historie.

Filmen begynder dog at halte allerede ved plottets fødsel. Amazonerne har levet i århundreder i fred og ro på deres superhæmmelige, magisk usporlige ø. De har ingen kontakt til omverdenen. Zeus har pålagt dem at bekæmpe krigsguden Ares, der dog har været formodet død siden antikkens mytologiske guldalder.

Ikke desto mindre forbereder de sig på dette slag over alle slag. De venter helt indtil slutningen af Første Verdenskrig.

Den falske general

En amerikansk spion flygter ved et uheld til Themyscira med den tyske flåde i hælene. Diana redder hans liv, men tyskerne sætter hurtigt en invasion af øen i gang.

Amazonerne forsvarer sig, men er uforberedt på krudtvåben. De lider mange tab, men vinder til sidst over de to-tre bådfulde germanske marinere.

Et af problemerne er, at man allerede har set den tyske panserkrydser, bådene kommer fra, bryde igennem illusionen, der skjuler øen. Den forsvinder sporløs efter slaget mod marinere på stranden, selvom den let kunne have bombarderet de primitive forsvarsværker til atomer. Det er lidt af et kontinuitetsudfald.

Et andet problem er hele idéen om, at en krydserkaptajn ville angribe et ukendt geografisk mål. Han ville ikke ane, om han uforvarende kom til at erklære en ny nation krig i kejseren navn.

Herfra går det støt ned ad bakke med **Wonder Woman**. En af filmens hovedskurke er General Erich Ludendorff, en historisk person, der males et komplet sindssygt vrangbillede af.

Den rigtige Ludendorff udviklede sig efter krigen til at være völkischer nazist og en rablende konspirationsteoretiker. Han var med til at etablere dolkestødsmyten.

Men under Den Store Krig var han "blot" en meget dygtig preussisk officer, der var kendt for sit kølige overblik. Han vandt slaget om Tannenberg, den største tyske sejr i hele krigen.

Wonder Womans Ludendorff er en lallende galning, der tager præstationsfremmende stoffer. En morderisk tosse, der blander sig personligt i slåskampe, selvom han burde have en enorm del af den tyske hær under sin kommando.

Filmindustrien har normalt ikke svært ved at opfinde fiktive onde tyskere, og det havde klædt **Wonder Woman** gevaldigt, hvis de havde gjort det her.

Udspillet af sidekicks

Nedturen fortsætter. Efterhånden som historien i **Wonder Woman** skrider frem, bliver det tydeligt, at selv amazoneprinsessen Diana ikke bare får lov til at stjæle spotlyset fra mændene.

Det er næppe til hendes fordel, at hendes oprindelige skaber, William Moulton Marston, ikke gjorde hende til amerikaner. Nærmest umærkeligt glider helterollen over på den mandlige hovedperson, Steve Trevor – manden Diana redder i starten.

Han males som en hyperloyal, heltemodig spion-soldat, en vaskeægte *all-american hero*, mens Diana tumler rundt og ikke helt forstår den verden, hun er havnet i. Vi må se i øjnene, at en helt, selv i 2017, nødvendigvis må være af hankøn og af dejfarvet amerikansk afstamning.

Dianas manglende gennemslagskraft skyldes i vid udstrækning også Gal Gadots meget sløje skuespilpræstation. Der er ikke meget power bag Diana, når hun skælder ud og konfronterer den kyniske menneskeverden med dens eget hykleri.

Gadot mangler karakter og udmanøvreres endda af flere af filmens sidekick-karakterer. Det er ikke nok at kunne springe badutspring, når man skal spille en magisk superheltinde. Der skal være noget gods i ens personlighed også, hvilket er smertefuldt fraværende hos Gadot.

Historien om heltemodige mænd

Der er dog også lyspunkter. Effekterne er ganske overbevisende, særligt i de store kampscener. Dianas kampstil er tydeligt inspireret af klassisk græsk fægtning og hoplitkamp, dog tilføjet den legendariske Lasso of Hestia, der ikke rigtigt hører nogle steder hjemme, men dog er taget direkte fra tegneserien.

Det er en fed detalje for nørderne, at Wonder Woman ikke bare laver standard Hollywood-kung fu. Der er tilpas meget action til, at man lidt overser plothullerne og det mekaniske skuespil fra hovedrolleindehaverens side. Musikken er heller ikke decideret irriterende.

Der er dog ikke positive småting nok, til at det kompenserer for resten. At England og Frankrig ikke får lov at spille bare en lille helterolle i en film, der grundlæggende set handler om at standse Første Verdenskrig, er belastende.

At filmens forfattere kæder Ares' genkomst sammen med udviklingen af gasvåben under krigen, er et udslag af blatant historieløshed. Der har været kemiske og bakterielle våben i århundreder.

Og at tyskerne udstilles som hjerteløse galninge, alle til hobe, er decideret fornærmende. Ikke engang under den næste verdenskrig var samtlige tyskere så dæmoniske.

Wonder Woman kunne have været en stærkt nødvendig historie om en kvindelig superhelt, men endte med at være en opvisning i, hvordan man mishandler verdenshistorien og samtidig lader Joe Hagekløft rende med laurbærrerne.

Titel: Wonder Woman

Instruktør: Patty Jenkins

Manuskript: Allan Heinberg efter historie af Zack Snyder, Allan Heinberg og Jason Fuchs

Cast: Gal Gadot (Diana), Chris Pine (Steve Trevor), Danny Huston (Ludendorff)

Foto: Matthew Jensen

Klip: Martin Walsh

Musik: Rupert Gregson-Williams

Spilletid: 141 minutter

Aspect ratio: 2.35:1

Sprog: Engelsk

Produktionsland, år: Hong Kong/Kina/USA, 2017

Produktionselskaber: Warner Bros., Atlas Entertainment, Cruel & Unusual Films, DC Entertainment, Dune Entertainment, Tencent Pictures, Wanda Pictures

Anmeldt i nr. 150 | 13/04/2018 (http://www.planetpulp.dk/?page_id=45384)

Stikord: Første Verdenskrig (<http://www.planetpulp.dk/?p=18501>), Superhelte (<http://www.planetpulp.dk/?p=2907>)

Martin Schjønning (http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

er litterat, forfatter, rollespiller og generelt en inkarneret nørd – og stolt af det! Han debuterede som novelleforfatter i 2011 med **Anonymt Bidrag** i antologien

Velkommen til Dybet, og har siden deltaget i flere

antologier, blandt andet **Vampyr**, **Pix** og **Varulv**. Hans første

kortroman, **Deroute**, udkom i maj 2015, efterfulgt af den første fulde roman,

Afsind, i januar [...] (http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

(http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

(http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

(http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

(http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

(http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

(http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

Skriv et svar (http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

Din e-mailadresse vil ikke blive publiceret. Krævede felter er markeret med

Kommentar

Navn

E-mail

Websted

Skriv kommentar